

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou sovětské zahraniční politiky po skončení druhé světové války zejména v letech 1945-1947. Práce se zaměřuje na aspekty sovětské zahraniční politiky na pozadí zvyšujícího se napětí mezi mocnostmi protihitlerovské koalice především mezi Sovětským svazem a Spojenými státy. Práce se tak věnuje sovětské strategii na konferencích Velké trojky v Jaltě a v Postupimi v roce 1945. Sovětské reakce na mezinárodní vývoj v letech 1945-1947 jsou spjaty s procesem sovětizace zemí střední a jihovýchodní Evropy. Práce se v tomto směru krátce zaobírá hlavně poválečným vývojem v Polsku, Bulharsku, Rumunsku a Německu a také sovětskou reakcí na novou americkou zahraniční politiku zadržování komunismu uskutečňovanou prostřednictvím Trumanovy doktríny a Marshallova plánu v roce 1947. Sovětský svaz na tuto situaci reagoval v témže roce vytvořením Informačního byra komunistických a dělnických stran. Jedním ze stěžejních cílů práce je také snaha o vystihnutí úlohy sovětského vůdce Josifa Vissarionoviče Stalina v zahraničně-politické agendě Sovětského svazu. Práce si také klade za cíl zjistit, jestli a jakým způsobem ovlivnila mezinárodní situace daného období vztahy uvnitř sovětského vedení.